Ч. 188. Пятниця 23 серпня (5 вересня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация**: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Цісар на маневрах фльоти. — До ситуациї. — Болгарско-румуньский спір).

Вчера о год. 2 по полудни прибув Є. В. Цісар на маневри фльоти до острова Люзин малий. Населенє приготовило Монархови одушевлене принятє. Найясн. Пан дякував бурмістрови, старості і намістникови за так хороше і патриотичне принятє. Вечером на покладі яхту „Мірамар" відбув ся обід, на котрий були запрошені висші урядники. — Маневри фльоти розпочали ся передвчера в ночи. Одна ескадра з прислоненими арматами напала на фльоту торпедовців. Вчера рано о год. 6 були кораблі на полудневій кінчині півострова Істриї. Ціла ескадра маневрувала дуже скоро і стріляла до двох движимих щитів уміщених на повнім мори. Зараз по першім вистрілї, який упав з корабля „Монарх" звалив ся перший щит, а вскорі потім пробито і другий цільними стрілями. Найясн. Пан з покладу „Мірамар" приглядав ся вправам і висказав своє вдоволенє. Відтак поділили ся кораблї на сторону нападаючу і бороннячу. Перші відплили на захід острова Сан Сеґо, кораблї борониячі удали ся до Полї. О годині $10^1/_2$ перед полуднем розпочала ся борба. О год. 1 по полудни нападаюча сторона доплила до Льозина, котрий єсть вихідною точкою дальших операций і тому замкнено єго кораблями.

В Каринтиї відбули ся два збори, одні в Древеше під Завозом (Ґмунд) скликане хлопским союзом, а друге в Требінє (Треффен) скликане нїмецким сторонництвом народним в Каринтиї. В Требінє промавляли посли до ради державної др. Лєміш і Ораш. Пос. Ораш сказав, що нїмецке сторонництво народне стоїть на тім становищи, що радше треба згодити ся на відлученє економічне від Угорщини, як на заключене некористної угоди. Др. Лєміш заявив, що в справі угоди вислав під адресою дра Кербера осторогу, щоби не дав ся налякати погрозою ческої обструкциї. Обом послам ухвалено вотум довіря.

Поміж Софією і Букарештом настало в послїдних днях мале напруженє, а то з слїдуючої причини: Болгарскі кольониї в Добруджи удержують богато власних народних шкіл, а також ґімназию в Тульчи. Отже румуньске правительство повідомило недавно заряди тих шкіл, що они мусять піддати ся в деяких границях надзорови румуньских властий. В Софії болгарске правительство відповіло такими самими розпорядженями. Іменно повідомило оно румуньского посла, що приватні румуньскі в Софії і Туртуканї мусять піддати ся під надзір болгарских властий шкільних, бо в противнім случаю правительство мусїло би ті школи закрити. Рівночасно одержав таке саме письмо представитель Греції що до грецких шкіл.

Настирске посланіє Впреосв. Митрополита Андрея Шептицкого.

Андрей Шептицкий, Митрополит Галицкий всечестному духовеньству епархій.

„Мир о Господї і Архієрейске благословенє!

В послїдних часах справа наших виходцїв в Америцї, голосно і горячо обговорювана на соборчиках і по часописях, а не досить всесторонно пізнана, занепокоїла загальне мнїнє нашого духовеньства і легко могла викликати небезпечне зраженє до Престола Апостольского.

Се дїло тїсно звязане з другим, а то з дїлом підчиненя справ нашої церковної провінциї під Конґреґацию для розширеня віри.

Підношено сумнїв, чи Конґреґация розширеня Віри є відповідним речником наших справ перед Престолом Апостольским. Жадано від мене, щоби я старав ся в Римі о безпосереднє підчиненє нашої церковної провінциї під власть Сьвятїйшого Отця, з усуненєм Пропаґанди, підношено постулят утвореня нових руских епископств в Америцї.

3)

НЕПРИЄМНІСТЬ.

(З російского — Антона Чехова.)

(Конець).

Оба почули, що їм не минути розмови про скандал у шпиталю, і обом було ніяково. Доктор мовчав. Міровим ґраціозним махом руки зловив комаря, що вкусив его в груди, уважно оглянув его з усїх боків, і випустив, відтак зітхнув глубоко, підніс очи на доктора і поспитав з перервами:

— Слухайте, чому ви его не наженете?

Доктор підхопив у его голосї ноту співчутя; єму нежданo стало жаль себе самого, і почув утому і отупілість від потрясень, пережитих за остатний тиждень. З таким виразом, наче не стало єму терпцю, він зірвав ся із за стола, і роздратований, морщучись і здвигаючи плечима, сказав:

— Нагнати? Як то ви всї міркуєте, їй Богу.... Дивно, як ви всї міркуєте! Та хиба-ж я можу его нагнати? Ви тут сидите і думаєте, що в шпитали я господар, як у дома, і роблю все, що хочу! дивно, як ви всї міркуєте! Хиба-ж я можу нагнати хірурґа, коли его тїтка служить за няньку у Льва Трохимовича, і коли Львови Трохимовичеви потрібні таки шептуни і льокаї, як той Захарович? Що я можу вдіяти, коли земство має нас, лїкарів, нї за що, коли на кождім кроці кидає нам під ноги колоди? Не хочу!

— Ну, ну, ну.... Ви, серденько, надаєте вже надто великого значеня, так сказатиб....

— Предводитель з усїх сил стараєсь доказати, що ми всї нігілїсти, шпіонує і тероризує нас, як своїх писарів. Яке він має право приїзджати в моїй неприсутности до шпиталю і випитувати там доглядачок і хорих? Хиба-ж се не оскорбляє? А той ваш навіджений Семен Алексієвич, котрий сам оре і не вірить в медицину длятого, що здоров і ситий, як бик, голосно і в очи називає нас дармоїдами і дорікає куском хлїба! Та чорт бери его! Я працюю від рана до ночи, не маю коли відітхнути, я потрібнїйший тут, ніж усї ті разом взяті навіджені реформатори і усї инші блазни! Я через працю втратив здоровлє, а мені замість вдячности дорікають куском хлїба! Найпокорнїйше спасибі! І кождий думає, що має право тикати свій ніс в несвою справу, вчити, контролювати! Той ваш член управи Камчатский на земскім зборі робив лїкарям закид за те, що у нас минає ся богато йодистого калїя, і поручав нам бути осторожними при уживаню кокаїни! Що він розуміє, прошу вас? Яке він має право до того? Чому він не вчить вас судити?

— Ну.... та він хам, серденько, наймит.... На него нема що звертати увагу.

— Хам, наймит, а про те ви вибрали того крикуна на члена і даєте єму волю всюди тикати свій ніс! Ось ви усьміхаєтесь! По вашому все те дрібницї, марні річи, але зрозумійте, що тих марниць так богато, що з них склало ся ціле житє, як із піскових зерен ціла гора! Я більше не можу! Сил нема, Олександре Архиповичу! Лиш нехай так дальше, а впевняю вас, я не тілько буду бити но пиках, а й стрілятиму в людий! Зрозумійте, що в мене не дроти, а нерви. Я такий сам чоловік, як і ви....

В очах доктора з'явили ся сльози і голос задрожав; він відвернув ся і зачав дивили ся в вікно. Настала мовчанка.

— Н-так, поважаний пане, — забурмотів мировий в задумі, — але з другого боку, коли розібрати з холодною кровю, то.... (мировий зловив комаря, і міцно прищуривши очи, обіздрів его на всї боки здавив і кинув у склянку з водою до полоканя).... то, бачите, і нагаияти его нема за що. Наженете, так на его місце прийде другий такий самий, а може ще й гірший.... Перемініть ви сто чоловіка, а годящого не найдете.... Усї плюгавці (мировий погладив себе по під пахи і поволи закрутив папіроску). З тим лихом треба помиритись. Мушу вам сказати, що-о в теперішню пору честних і тверезих робітників, на котрих ви можете спуститись, можна найти тілько серед інтелїґенциї і хлопів, т. є. серед тих двох скрайностей — та й тілько. Ви, так сказати-б, можете найти найчестнїйшого лїкаря, найлїпшого педаґога, начестнїйшого хлїбороба або коваля, але середні люди, то єсть, що так виразитись, люди, що відхилились від люду, а не пристали до інтелїґенциї, творять елемент непевний. Через те дуже трудно найти честного і тверезого хірурґа, писаря, приказчика і т. п. Незвичайно трудно! Я служу в юстициї з часів царя Гороха, а за весь час моєї служби не мав ще ані разу честного

Рух сей у нас стояв в звязи з анальоґічним рухом в північній Америці, котрого головним епізодом було віче в Гаррисбурґ в Пенсильванії з дня 26 марта с. р., на котрім кількох наших сьвящеників піддавало під розвагу зібраня вірних доґмати непомильности і супремациї Папи Римского.

Очевидно ніхто у нас не хотів в найменшій мірі ухибити найвисшій повазі Намістника Христового, котрий нам так часто давав докази своєї жачливости і вітцівскої любви, що всі верстви нашої суспільности справедливо окружають єго особу неменше як єго Престол правдивим довірєм, великою преданностию і синівскою любовию. Була однак в тім поступляті якась критика не оправдана і поняте не оперте на фактичнім стані річи.

Бажаючи успокоїти загальне мнінє і усунути можливі а безпідставні упередженя, забираю голос, щоби сї справи пояснити, бо знаю, що вистарчить справу виясяити, щоби успокоїти уми.

Передовсім противставлене підчиненя під Пропаґанду і безпосередної юрисдикцийної залежности від Папи, є канонїчно хибне.

Пропаґанда сама через себе не має жадної юрисдикциї; є для справ восточної церкви і для многих провінций церкви западної тим, чим инші Конґреґациї для справ инших провінций, менше більше тим, чим є у нас консистория для епископа. Нема в Церкві такої безпосередної залежности від Папи, щоби справи якоїсь провінциї, чи епархий не були Папі реферовані через якісь Конґреґациї, зглядно через секретарів або референтів в кождій з них.

В найліпшім разі проте можна би говорити о трактованю і реферованю наших справ в Римі через инші Конґреґациї, а не через Конґреґацию розширеня Віри. Жаданє вправдї досить сьміле, при застереженю однак всякого послуху винного Апостольскому Престолови, можливе в формі просьби, предложеної Папі через епископат. Питанє лиш, чи така зміна була би практичною і чи не натрафилаби на великі трудности?

(Дальше буде).

Новинки.

Львів дня 4 го вересня 1902.

— **В справі обходу папского ювилею** відбув передвчера комітет засїданє під проводом Впреосьв. Митрополита і ухвалив предложити обширнїйшому комітетови, який має зібрати ся дня 8-го с. м., слїдуючу проґраму до одобреня: 1. Поїздка до Риму; 2. обхід ювилею у Львові; 3. обхід ювилею на провінциї. Дотично першої точки ухвалено подати до відомости обширнїйшого комітету кошти подорожи і побуту в Римі і що побут у Римі визначено на 25-го і 26-го жовтня. Обхід у Львові має обнимати 3 части, именно: 1) академію для теольоґів і сьвітскої інтеліґенциї, 2) концерт для тіснїйшого кружка інтеліґенциї. 3) концерт для ширшого загалу. — Близші точки обходу у Львові, який має відбутись по повороті з Риму, будуть пізнїйше усталені. Що-до обходу на провінциї, порішить комітет спосіб его на засїданю, що має відбути ся в неділю, на якім буде також остаточно зредаґована адреса до Папи, після гадок висказаних на передвчерашнім засїданю.

— **Богослови** з львівскої архидиецезнї, всїх 4-ох лїт, мають вносити поданя о приняте до семинариї найдальше до дня 15-го вересня с. р. У поданях, висиланих безпосередно до Впреосьв. Митроп. Ординарията у Львові, треба просити о приняте до духовної семинариї у Львові і до звязи з Клиром, а яко залучники долучити лише сьвідоцтво зрілости і індекс, ев. також і абсолюторию. Елекция і іспити для всїх лїт зачнуть ся дня 15 вересня рано і будуть тревати ще дня 16 і 17 с. м.

— **Конкурс.** Товариство „Львівский Боян“ розписує сим конкурс на композицию до слів Тараса Шевченка уложену на мішаний хор з супроводом орхестри. Високість премії 100 корон. — Убігаючі ся о ту премію мають свої твори надсилати найдальше до 1 падолиста с р. під адр. товариства: Львів ринок ч. 10. Склад конкурсової комісиї буде оголошений перед упливом речинця конкурсу.

— **Руска музична школа.** „Станїславівский Боян“ отвирає з днем 15-го (н. ст.) вересня с. р. в своїх комнатах (при ул. Собіского ч. 28 в Станїславові) власну руску школу музичну. — Провід артистичний сеї школи обняв п. Денис Січиньский і уділяти ся в нїй буде: 1) наука елементарних засад музики; 2) наука гармонїї, контрапункту композициї, інструментациї, історнї і естетики музики; 3) наука гри на фортепянї (курс елементарний, середний і висший); 4) наука гри на скрипцї і прочих смичкових інструментах; 5) наука сьпіву сольового і хорального. Виділ заанґажував самі визначнїйші учительскі сили. — Вписове вносить 1 К на рік, а по близші інформациї і услівя зголошуватись треба до п. Евгена Якубовича (ц. к. учителя в закладі карнім в Станїславові), або в комнатах „Бояна“ при ул. Собіского ч. 28 від год. 5—7 вечером що понеділка, середи і суботи, або у него дома що дня.

— **Важне для катехитів** і тих, що учать релїґії в народних школах. „Митроп. Ординарият подає до відомости (в ч. 10 „Архиепархияльних Відомостий“), що о. Евгеній Гузар, катехит мужескої учительскої семинариї у Львові, уложив і видав дві части практичного провідника для катехитів. В першій части пояснює ся спосіб научаня дїтий в 1 і 2 степени науки, взглядно в 1 клясї народних шкіл, а в другій части пояснює ся предмет малого катехизма, призначений для 3 і 4 степеня науки, взглядно для 2 кляси народних шкіл. Поручає ся Вч. Духовеньству сю книжку яко практичне руководство при науцї релїґії. — Набути можна обі части по цїнї 2 К 40 с., а з почтовою пересилкою о 20 с. більше — в книгарнях ім. Шевченка і Ставропигійскій у Львові“. Сими днями появить ся в розпродажи третя часть практичного провідника для катехитів, в котрій пояснює ся наука релїґії для 5 і 6 степеня науки, взглядно для 3 і 4 кляси народних шкіл. Сю третю часть можна буде набути рівнож в книгарнях ім. Шевченка і Ставропигійскій у Львові по цїнї 2 К 40 с., а з почтовою пересилкою о 20 с. більше. — Численні устні і письменні признаня, які автор сеї книжки від інтересованих одержав, як також скора розпродажа першої і другої части вказують наглядно на пекучу потребу і велику хосенність сеї книжки.

— **Зі Станиславова** пишуть: Бурса селяньска, заложена о. Кульчицким, парохом з Підпечар, сего року в Станиславові, містить ся при улици Липовій ч. 95 в краснім домі з огородом і дає

і тверезого писаря, хоч і нагнав їх на своєму віку незлїчиму силу. Се народ без усякої моральної дисциплїни, не згадуючи вже о-о-о-о принципах, так сказати-б.

„По-що він то говорить? — подумав доктор. — Не те ми з ним говоримо, що треба....“

— А ось не давнїйше, а тамтої пятниці — говорив дальше мировий — мій Дюжиньский втяв, представте собі, ось-яку штуку. Покликав до себе вечером якихсь пяняць, чорт зна, що за одних, і давай цїлу ніч запивати ся з ними в суді. Як вам оно подобає ся? Я нічого не маю против питя. Чорт бери, пий, але по-що пускати в суд незнакомих людий? Адже-ж, роздумайте самі, викрасти з паперів будь-який документ, вексель, чи що, — праця одної хвилї! І що-ж ви гадаєте? По тій орґії я мусїв два дні провірювати всі папери, чи не пропало що.... Ну, що-ж ви вдієте з таким стервом? Нагнати? Гаразд.... А чим ви заручите, що другий не буде гірший?

— Та й як єго наженеш? — сказав доктор. — Оно легко сказати — нагнати чоловіка.... Як єго нагнати і збавити куска хлїба, коли знаєш, що він батько родини, голодний? Куди він подїне ся з своєю ріднею?

„Чорт зна що, я не те кажу!“ — погадав він, і єму видало ся дивним, що він ніяк не в силї зібрати свою сьвідомість при якій небудь однїй гадцї або на якім небудь однім чутю. „Се тому, що я не годен глубоко мислити“ — гадав він.

— Середний чоловік, ви казали, не надійний, — говорив дальше. — Ми єго переслїдуємо, лаємо, бємо по пицї, але требаж увійти і в єго положенє. Він нї мужик, нї пан, нї риба, нї мясо; минувшина єго гірка, в теперішности у него тілько 25 рублїв на місяць, голодна сїмя і послух для власти; в будучности тих самих 25 рублїв і залежне становище, хоч би він служив і сотню лїт. Нема у него нї образованя нї власности; читати і ходити до церкви в него нема часу, нас він не чує тому, що ми не припускаємо єго до себе близько. Так і живе він з дня на день до самої смерти без надії на лїпшу долю, боючи ся, що ану-ж ще проженуть єго з кватири скарбової, не знаючи, куди притулити своїх дїток? Ну, як же тут не пяничити, не красти? Де тут взяти ся принципам?

„Ми, здаєть ся, вже социяльне питанє рішаємо“, — погадав він. — „І як незручно, Боже мій! Та й до чого все те?“

Задзеленькотіли дзвінки. Хтось вїхав на подвірє і заїхав спершу під суд, а відтак перед ґанок судиї.

— *Сам* приїхав, — казав мировий, виглянувши крізь вікно. — Ну, дістанеть ся-ж вам на горіхи!

— А ви, будьте ласка, відправте мене чим скорійше! — просив ся доктор. — Коли можна, то розгляньте мою справу не по черзї. Їй Богу, нїколи менї!

— Гаразд, гаразд.... Тілько я ще не знаю, батечку, чи та справа входить в мій обсяг. Бо то, бач, у вас відносини з хірурґом, так сказати-б, служебні, а до того-ж ви побили при виповнюваню службових обовязків. А врешті сам не знаю добре. Зараз треба запитати Льва Трохимовича.

Дали ся чути поквапні кроки і тяжке дихане, а в дверех показав ся предсїдатель Лев Трохимович, сивий і лисий старець з довгою бородою і червоними повіками.

— Моє почтенiє! — сказав задихаючись. — Уф, батечки! Прикажи-но, судия, подати менї квасу! Смерть моя....

Він упав у фотель, але зараз таки хутко зірвав ся, підбіг до доктора і сердито випулюючи на него очи, обізвав ся верескливим тенором:

— Дуже й незвичайно вам вдячний, Григориє Івановичу! Прислужились, спасибі вам! Во віки віков амінь не забуду! Так приятелї не роблять! Як хочете, а се навіть несовістно з вашого боку. Чому ви менї не дали знати? Що я вам? ворог? чи чужий чоловік? Ворог я вам? Хиба я вам в чім-небудь коли відказав? га?

Витріщуючи очи й рушаючи пальцями, предсїдатель напив ся квасу, хутко витер губи і говорив дальше:

— Дуже, дуже вам вдячний! Чому ви менї не дали знати? Коли-б ви були для мене прихильний, то приїхали-б до мене і по приятельски: „Голубчику, Льве Трохимовичу, так і так, мовляв.... Ось якого рода історня, і проче...“ Я би в одну мить вам усе полагодив і обійшлось би без скандалу.... Той дурень неначе німицї наїв ся, тягає ся по повіті, хитрить і точить сплетнї з бабами, а ви, й сором казати, звинїть за вираз, загадали чорт зна що, змусили того гайдура внести жалобу! Сором, чистий сором! Всї мене допитують ся: що се за дїло, як і що, а я, предсїдатель, і нїчого не знаю, що у вас там дїє ся! У вас нема й потреби до мене! Дуже, дуже вам вдячний, Григориє Іваничу!

Предсїдатель поклонив ся так низько, що аж увесь почервонів, як бурак, підійшов до вікна і крикнув:

— Жигалов! поклич сюди Михайла Захаровича! Скажи, нехай іде сюди зараз... Не добре! — сказав, відходячи від вікна — навіть моя жінка оскорбила ся, хоч і як прихильна для вас. Вже то ви, панове, надто мудруєте! Все закидаєте, як би то оно по мудрому зробити, та після принципів та з усякими викрутасами, а виходить у вас тілько одно: стягаєте на себе підозрінє...

— Ви закидаєте: все не по мудрому, а у вас що виходить? — запитав доктор.

— Що у нас виходить? А то виходить, що як би я зараз сюди не приїхав, то ви би й себе опоганили, й нас... Щастє ваше, що я приїхав!

приють 35 ученикам; коштує винаим дому 400 зр. Бурса педагогічної філії числить 33 учеників.

— **Затроєнє мороженим.** Минувшої неділі відбували ся у п. III. при ул. Замойского ч. 7 хрестини, на котрих підчас принятя подавано также і морожене роблене в одній із найперших цукорень у Львові. В кілька годин опісля занедужали всї, що спожили то морожене, а у 6 осіб др. Пілевский сконстатував остре затроєнє мов би арщеником або вітріолем міди (синим каменем). В найбільшій небезпечности знаходила ся сама пані дому, котра натще спожила трохи мороженого

— **Великий метеор.** В західнім Мехіку знайдено великий метеор. Коли він упав, не знати, але коли летів воздухом нашої землї, то мусів представляти величаве зявище, бо він важить звиж 1000 сотнарів і єсть звиш 13 стіп довгий. Він впав з такою силою, що зарив ся в землю майже на 6 метрів. Метеор сей буде мати велику вартість, тим більшу, що самі кошти его транспорту аж до побережа обчисляють на 24.000 корон.

— **Право до фахового званя** промислово-ремісничого. Міністерство торговлї оголосило у віденьскій ґазеті урядовій спис всїх тих заведень наукових, котрих сьвідоцтва дають право до промислово ремісничого званя. В тім списи знаходять ся: Токарство: відділи токарства при школї промисловій у Львові; в школї фаховій для промислу деревного в Коломиї і Закопанім, а відтак в школї столярскій і токарскій в Станиславові. — Гончарство: школа гончарска в Коломиї. — Слюсарство: відділ слюсарства в школї промисловій у Львові і школа слюсарства в Сьвонтниках. — Столярство: відділ столярства в школї промисловій у Львові, відділ столярства в школї для промислу деревного в Коломиї, Закопанім і Кальварії Зебжидівскій (під Краковом). — Ковальство: Школа фахова в Сулковицях — Колодійство: Школа фахова в Сулковицях. — Шевство: Варстати наукові для шевців в Старім Санчи. — Малярство коматне: відділ малярства декорацийного при школї промисловій у Львові. — Для виробу гафтів і мережева: відділ при школї промисловій у Львові.

— **Як небезпечно лазити до печер** може бути доказом слїдуюча пригода, від котрої кількох молодих людий мало що не пожило смерти. Трох молодих людий вибрало ся оногди оглядати в Унтерсберґ в Зальцбурзї печеру звану Доплер. Двох з них влїзло на череві до печери а третий лишив ся при вході. Ледви що тамті два влїзли до печери, як з гори усунула ся велика верства ріни і засипала вхід до печери. Як би так ще той третий був поліз, було би їх всїх засипало і були би там погинули під землею. Тимчасом той третий побіг борзо до міста о поміч і аж по чотирох годинах тяжкої роботи відкопано засипаних.

— **Самоубийство динамітом.** На оригінальну думку впав властитель реальности в Стирії, якийсь Кофлер. Він вийшов на сам вершок гори, вложив собі в рот динамітовий патрон, і підпалив люнт. Патрон розсадив самоубийникови голову так, що й слїду з неї не лишило ся.

— **Сон причиною самоубийства.** Операторови нагнїток у Відни, Ярославови Позміляскому, чоловікови дуже рознервованому, снило ся єму оногди над раном, що він з розуму зійшов. То так его роздразнило і зробило так велике вражінє, що він пробудившись, вхопив револьвер і стрілив собі в голову. Тяжко раненого відставлено до шпиталю.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 4 вересня. Вчера відбула ся конференция президиї ради міністрів. Передполуднем радили др. Кербер, Бем-Баверк, барон Каль і Джованеллї в справі подорожи до Будапешту, для веденя дальших нарад в справі угоди. По полудни відбула ся нарада всїх міністрів в справі буджету і скликаня ради державної.

Софія 4 вересня. Донесенє о увязненю Михайловского не потверджує ся. Борис Сарафов не виїхав заграницю. Арештовано лише членів комітету Зончева.

Увійшов хірурґ і став коло порога. Предсїдатель станув до него боком, засунув руки в кишенї, відкашляв і сказав:

— Зараз проси у доктора прощеня!

Доктор почервонів і вибіг до другого покою.

— Ось бачиш, доктор не хоче приймати твоїх ізвин! — говорив предсїдатель. — Він бажає, щоби ти не словами, а вчинками показав свою поправу. Даєш слово, що від нинїшного дня будеш слухати і вести тверезе житє?

— Даю, — понуро сказав хірурґ басом.

— Глядиж! Боже тебе сохрани! У мене в одну мить утратиш місце! Як що зайде, не проси ласки... Ну, рушай до дому!...

Для хірурґа, котрий уже погодив ся зі своїм нещастєм, такий оборот справи був нежданою несподїванкою. Він навіть поблід з радощів. Щось хотів сказати і витягнув перед себе руку, та не сказав нїчого, а дурновато усьміхнув ся й вийшов.

— Ось і все! — сказав предсїдатель. — І суду нїякого не треба...

Він зітхнув з таким видом, неначе збув ся великого тягару і тільки що довершив дуже трудної і важної роботи, обізрів самовар і склянки, потер руки і сказав:

— Щасливі миротворці.... Налий-но менї, Саша, скляночку.... А впрочім, кажи дати що небудь перекусити... Ну, й горілиці...

— Божеж мій! се неможливе! — сказав доктор, входячи в їдальну комнату, все ще червоний і заламуючи руки. — Се... се комедия! се огидно! Я не можу! Лїпше двайцять разів бути судженим, ніж рішати справи так водевільно! Нї, я не можу!

— Чогож вам ще треба?... — відгризав ся против него предсїдатель. — Прогнати єго? Добре, я прожену!...

— Нї, не прогнати... Я не знаю, чого менї треба, але так, панове, відноситись до житя... ах, Боже мій! Се велика мука!

Доктор нервово завертів ся, зачав шукати свого капелюха, та не можучи знайти єго, опустив ся в фортель.

— Огидно! — повторив він.

— Серденько, — зашептав мировий, — по части я вас не розумію, так сказатиб... Адже ви завинили в тім випадку! Хляпнути по лици при кінци XIX-го віку — се, з деякого погляду, як хочете, не теє.... Він плюгавець, а-а-але, признайте, й ви поступили собі неосторожно...

— Певна річ! — згодив ся предсїдатель.

Подали горілку й перекуску. На прощанє доктор машинально випив чарку й закусив редьквицею. Коли вертав ся до себе в шпиталь, думки єго затягали ся туманом, як трава осїнного ранку.

„Хиба-ж — міркував він — за остатний тиждень я так богато переболів, передумав і висказав тілько на те, щоби все закінчило ся так погано й нікчемно? Як глупо, як глупо!“

Єму було соромно, що в свою личну справу вмішав чужих людий, соромно за слова, котрі говорив тим людям, за горілку, котру випив з привички пити, соромно за свій нерозумний, не глубокий ум... Вернувши до шпиталю, він зараз зачав візитувати комнати хорих. Хірурґ ходив коло него, ступаючи мягко, як кіт, і мягко відповідаючи на питання... І хірурґ і русалка і доглядачки чинили ся так, мов би нїчого й не лучило ся, і що віби все як найлїпше. Та й сам доктор всїми силами намагав показатись рівнодушним. Він приказував, сердив ся, жартував з хорими, а в єго мозку крутило ся:

— Глупо... глупо... глупо...

Поля 4 вересня. Вчера закінчили ся маневри фльоти і цїла ескадра приплила о год. 2 по полудни до порту.

Загреб 4 вересня. Вчера оголошено стан облоги і доразові суди в Загребі і сусїдних місцевостях. Арештовано двох хорватских дневникарів за підбурюванє.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Після заміщеного в „Gazet-ї Lwowsk-ій“ оповіщеня розписано конкурс на доставу і уставленє механїчних приладів для трох водних стаций (т. є. стаций призначених до достарчуваня води для машин поїздових) на будуючім ся тепер шляху зелїзничім Львів-Самбір. Оферти належить вносити до ц. к. Дирекциї будови зелїзниць у Відни VI. Gumpendorferstrasse 10, а то найпізнїйше до 20 вересня 1902 до години 12-ої в полудне. Услівя і инші потрібні залучники офертові можна переглянути взглядно дістати в згаданій ц. к. Дирекциї або в ц. к. управі будови зелїзниць у Львові ул. Баторого ч. 12/14.

Сим доносить ся, що внаслїдок вискоченя 8 возів при вїздї поїзду ч. 2252 дня 28 серпня до стациї Любича, здержано рух особовий і товаровий поміж стациями Рава руска і Белзець на одну добу. Дня 29 серпня привернено вже загальний рух поїздом ч. 2252.

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

МІД десеровий сьвіжий курацийний, з власної пасіки. 5 клґр. 6 К 60 с. franco. **Корінeвич, ем. учит. Іванчани.**

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Газети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.
Набути можна у
Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

Тягненє невідклично 25. вересня 1902

Головна виграна 30.000 К

Льоси Вистави Оломуцкої по 1 К

поручають:
М. Йонаш, Кіц і Штоф, Корман і Файгенбавм, Самуелї і Ляндав, Віктор Хаєс і С-ка, Яков Штро, Август Шеленберг і Син, Сокаль і Лїлїен, М. Клярфельд у Львові.
Виграну виплатить контора в котрій льос був куплений, по відтрученю 10%.

„Fotografische Mittheilungen“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

„NEKTAR“
Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. **Доставці Двора царско-росийского**
Надворні доставці кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи, | **Grand prix** найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р. | **Золотий медаль** найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

Цінник зелїзних знарядів торговлї Александра Копача в Струтинї вижнім почта Долина ad Стрий.

Коси із анґлїйскої твердої стали, подвійного гарту, знаменнитї, з тонким полотном, дуже легкі, добре косять гірску траву. Кто замовить 5 кільоґрамів кіс, получить даром одну косу і один камінь до остреня. Родимцї! Косїть моїми косами, то найлучші в сьвітї; косячи ними, заощадите і труд і здоровля. Не дайтесь обдуряти жидам і їх аґентам: 50 жидівских кос не стоїть одної анґлїйскої!

Довгота кос в центиметрах:
65 70 75 80 85 90 95 100
За одну штуку з каменем;
К. 2·10, 2·20, 2·30, 2·40, 2·60, 2·80, 3·00, 3·20
на пяти-кільову носилку іде штук
16 15 14 13 13 13 12 12

Озубреннї серпи із анґлїйскої стали, дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути їх в руках. Кто замовить 20 штук, получить 2 даром. Цїна за один серп 60 гел. — **Анґлїйскі бритви** з тонким полотном із найлучшої стали. За 35 мінут можна обголити з 30 найтвердїйших бород. Одна бритва по 3 і 4 корони. Бельгійскі каменї до бритв по 1 кор. і по 3 кор. **Мотики** (сапи) до бараболь, кукурузи і всякої ярини, із найтвердїйшої анґлїйскої стали, не загинають ся навіть в найтвердїйшій земли, штука 1 К. **Брусики** до остреня кос по 50 гел. — Маю також на складі **кишеневі дуже добрі годинники Роскопфи,** такі, яких употребляють на жел. дорогах і продаю їх по 20 кор. а ґваранцию даю на 10 лїт. — Продаю також **Рускій лен** „із Парнави“. Він виростає на 140 цм., удає ся на кождім ґрунтї по конюшинї, по коноплях і на житних стернях. Можна його мочити або стелити. Дає прядиво біле як бавовна. Лїтра насїня коштує 40 гел. Менше від пять кільоґр. не висилає ся. На 5 кільо іде 9 лїтрів.

На всяке замовлене треба прислати 2 К задатку, бо иначе не вишле ся. Найлучше посилати гроші переказами і на них замовляти, щоби не тратити грошей на письма і карти. Адрес! **Александер Копач в Струтинї вижнім, почта Долина коло Стрия в Галичинї.**

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.
Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.
Непорочне почате *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.
Христос при криници з Самаританкою *Караччього* величини $37^1/_3$×63 цм. . . 4 зр.
Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.
Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . . . 4 зр.

Всї тї образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові площа Марийска (готель французкий).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 559).